

Nyári egyetemi beszámoló

Nagy Nóra

Nemzetközi gazdálkodás alapszak
angol nyelven (KKK)

Mahidol University, Thaiföld

2022. június 29. – július 12.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
ázsiai nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Oriental Business
and Innovation Center
Budapesti Gazdasági Egyetem

Záróbeszámoló

Nagy Nóra vagyok, a BGE Külkereskedelmi Karának angol nyelvű nemzetközi gazdálkodás szak másodéves hallgatója. Június végén az OBIC ösztöndíjának hála volt szerencsém részt venni a thaiföldi Mahidol Egyetem által szervezett „Sawadee Thailand: Resilient Life & Sustainable Society” nyári kurzuson. Valójában nehéz összefoglalni, mennyi mindennel gazdagodtam a két ott töltött hét alatt, akár az egyszerűbb turistatapasztalatoktól kezdve egészen a szakmai fejlődésig.

Első naptól kezdve különös figyelmet kaptunk a rendezőktől, professzoroktól és diáktársainktól is. Mint a legmesszibbről érkező és talán kulturálisan leginkább különböző diákok, ránk és a mi módszereinkre is legalább annyira kíváncsi volt mindenki, mint mi az övéikre. A kurzus elejétől egészen a reptérre felpakolt transzferig az egész csoport összetartott.

A kurzus programját talán három részre tudnám bontani. Voltak tanteremi óráink, ahol a vendégelőadók és az egyetem professzorai ismertették meg velünk a fenntarthatóság thai perspektívájának „miértjét”, kulturális és történelmi hátterét. A foglalkozásokon, workshopokon, mint a thai ételek receptúrájának végigkövetésekor, megismerhettük a „hogyanját” és közelebb kerültünk a helyi hagyományokhoz. Ezek mellett voltak kötetlenebb programok, mikor piacokat vagy Phuketén várost néztünk. Főleg az utóbbi segített jobban köteléket kialakítani a helyiekkel.

Mivel angolul a viszonylag zárt közösséget alkotó thai lakosság annyira nem tud, ezért habár mi is megtanultunk a kurzus elején pár hasznos kifejezést, nagy segítségünkre voltak a csoporttársaink. Ők fordítottak a piacon, sokszor ételeket ajánlottak vagy akár hoztak nekünk kipróbálni, és ténylegesen átértük az egyébként ott mindenre jellemző vendégszeretetet, közvetlenséget. Többekkel még most, hetekkel hazautazás után is beszélgetek. Az informális időtöltések mellett az órai csoportmunkára is sor került. Itt külön hálás vagyok a szervezőknek, hogy igyekeztek minél sokszínűbb csapatokat kialakítani.

Mikor a nyári egyetem megnevezését először megláttam, hogy a fenntarthatóságról és közösségekről szól, valamiért azt hittem, hogy csak gazdasági háttérrel, vagy ez irányba orientálódó diákokkal leszünk egy csoportban. Ennek ellenére egy nagyon változatos társaság érdeklődött a program iránt és annál érdekesebb volt közösen létrehozni a végleges projektet, egy start-up-ot indítani a fő témával kapcsolatban.

A két hét alatt betekintést nyertünk a thai kultúra mindennapjaiba, és egy fenntartható turizmus kialakításának fontosságába. A társadalom egyedi, alapvetően elzárt mivolta megköveteli, hogy az odalátogatók ezt tiszteletben tartsák. A professzorok és az egyetemi alumnik közül többen is ezzel foglalkoznak, ezt demonstrálták nekünk, hogy közelebb kerüljünk nézőpontjuk megértéséhez.

Dr. Kaewta Muangasame, az egyetem nemzetközi turizmus és vendéglátás programjának mentora az egyik fő szakmai előadónk volt és mindenképpen kiemelten sokat tanultunk tőle. Bemutatta a jelenlegi helyzetet, a kilátásokat, lehetőségeket Thaiföldön. Megvizsgáltuk az aktuális műanyag (de elsősorban még a hungarocell) csökkentési stratégiát is, összehasonlítottuk a saját módszereinkkel.

Emellett Phuket szigetén egy fenntartható hal- és tenger gyümölcsei gazdaságot gyakorlatias tanulási módszer alapján haletetés és igazgyöngy-vizsgálás közben mutattak be számunkra. A szigeten lehetőségünk volt részt venni CSR tevékenységben is evezéssel egybekötve. Itt döböntett le leginkább, hogy mekkora mennyiségű, főleg turistáktól származó hulladék gyűlik össze az országban az egyszer használatos műanyag miatt. A helyiektől megtudtuk, hogy a félórás, közel 20 fős, mindennapos hulladékgyűjtés ellenére is ezt az eredményt látni. Ezzel láttuk a helyiek igyekezetét, viszont a sokszor szomorú valóságot is.

Bangkokban utazva is többször jelen volt ez a kettősség. Az extra hideg, 16-18 fokra lehűtött (Thaiföldön télen sem csökken le ennyire a hőmérséklet) bevásárlóközpontok és buszok, valamint a menetrendek szinte teljes hiánya kis alkalmazkodást és időt igényelt tőlünk. Azonban mindenhol folyamatos bizalom és vendégszeretet fogadott minket a közösségekben és fel is hívták arra több soron figyelmünket, hogy a helyi eladók, árusok szeretnek személyes kötődést és hosszútávú vendégeket bevonzani, amely egy nagyon pozitív példaként szolgál.

A város egyfajta „működő káosz” benyomást keltette bennem. Ez ihletett meg leginkább egy fő kutatási vonalamon, ahol szeretném az itt szerzett tapasztalatokat is felhasználni, az okos városok kiépítését adott térségre optimalizálni, lehetőségét és életképességét, akár szükségességét helyesen felmérni.

Mindig is érdekelt a fenntarthatóság, ezzel kapcsolatos ötletgyűjtés, egy rendszer kialakítása. Sok testközeli tapasztalattal és új nézőpontokkal gazdagodtunk a témában, rengeteg ötletet adott, hogy milyen témában és hogyan kezdjek neki egy kutatásnak, mikor a térséggel foglalkozom. Megtanultam azt is, hogy minden rendszer sajátos, és alkalmazkodni kell, ha benne vagy vele szeretne az ember dolgozni. Legyen az kutatási téma vagy a bangkoki nem létező buszmenetrend.